

Tarujen Saari, Levoton Hauta

Syyskylm tuuli puhaltaa
ja vett vihmoo niin
Vain yht min rakastin
mut' hnet surmattiin
Teen rakkaalleni niin kuin kuuluu
nin kun rakastaa
Ja itken pivn yli vuoden
hnen haudallaan

Kun kului vuosi kuulin nen
hnen haudastaan
Se kysyi: "miksi istut yh
hautakummullain"
Vain yht toivon viel, rakas,
yht toivon vaan:
Sun valkoisilta huuliltasi
viime suudelmaa

"Niin kylmt ovat huuleni,
suu mullanmakuinen
Ja niit jos nyt suutelet,
on pivs viimeinen
Hae vett kuivan aavikon
ja verta kallion
Hae maito nuoren neidon joka
viel neitsyt on"

Rakkauden kukkatarha oli
meille auennut
Sen kaunein kukka kuitenkin
on pois nyt kuihtunut
On varsi kuiva jljell
se koskaan kuki ei
Kun rakkaani nin menetin
se iloni pois vei

Nyt istun siis ja itken vain
en pysty nousemaan
Oi milloin, rakas, luoksesi voin
tulla kokonaan?
"Kun tammenoksat lehdettmt
vihertyvt taas
Ja liljankukat hohtavat,
kun uusi kevt saa."